

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Liberci rozhodl v hlavním líčení konaném dne 16.11.2017 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Richarda Skýby a přísedících Evy Košňarové a Ing. Yvony Žďánské, **t a k t o:**

obžalovaná:

Miluše K [REDACTED], roz. [REDACTED]

nar. [REDACTED] ve Frýdlantu, bytem [REDACTED]

j e v i n n a , ž e

dne 27.7.2013 kolem 14,25 hodin v Liberci, v České a Mařanově ulici a jinde řídila osobní motorové vozidlo zn. Škoda Superb, r.z. 3L8 2233, ačkoli jí byl trestním příkazem Okresního soudu v Liberci z 29.10.2012, č.j. 34 T 212/2012-25, v právní moci 1.1.2013, uložen i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu dvou let,

t e d y

mařila výkon rozhodnutí soudu tím, že vykonávala činnost, která jí byla takovým rozhodnutím zakázána,

pokračování:

č.j.4T 62/2012-433

t í m s p á c h a l a

přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst.1 písm.a tr.zákoníku,

a z a t o s e o d s u z u j e

podle § 337 odst.1 tr.zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **4 (čtyř) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 tr.zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **15 (patnácti) měsíců**.

O d ů v o d n ě n í :

Soud po provedeném dokazování v hlavním líčení zjistil skutkový stav v rozsahu popsaném shora ve skutkové větě.

Pro své skutkové závěry vycházel soud z výpovědi svědka P.P. [REDAKCE] policisty, který obžalovanou zadržel. Z jeho výpovědi bylo zjištěno, že znal obžalovanou, protože ji zadržel už v roce 2012. Rovněž tak znal její vozidlo značky Škoda Superb, které používaly kriminálně závadové osoby. Při zajišťování při tzv. Benátské noci s J.B. [REDAKCE] po poledni, mezi 14,00 a 15,00 hodin, v červenci 2013 uviděl její vozidlo přijíždět na parkoviště v Liberci u ulice Česká. Obžalovanou na místě řidiče poznal, ale ona sama si hlídky ani nevšimla. Zastavila a vystoupila. Vzápětí potom ji zkontrolovali. Snad ani nic k řízení neřekla, přesně se už nepamatoval. Spolu s ní byl ve vozidle muž s ukrajinským jménem, kterému předala klíče od vozidla. Následně byla odvezena na obvodní oddělení Liberec Vápenka.

Druhým z policistů je J.B. [REDAKCE]. Z jeho výpovědi byly zjištěny shodné skutečnosti jako z výpovědi předchozí svědka. S kolegou P.P. [REDAKCE] během tzv. Benátské noci v roce 2013 stáli nedaleko místa konání této slavnosti. P.P. [REDAKCE] obžalovanou a její vozidlo znal. Jednalo se o Škodu Superb, o kterém věděl, že ji obžalovaná užívá. Toto vozidlo zastavilo od jejich několik desítek metro a obžalovaná z něj vystoupila, z místa řidiče. Doklady neměla, protože měla uložený zákaz řízení. Možné něco řekla, ale už si na to nepamatoval. Poté ji předali příslušnému oddělení. Vozidlo předala spolujezdci.

Místo a čas spáchání, včetně použitého vozidla byly zjištěny ze záznamu Policie ČR na č.l.7 (čísla listů citována z věci původně vedené pod sp.zn. 4 T 164/2013). Podle citovaného záznamu se ve vozidle jako spolujezdec nacházel O.G. (G.). Obžalovaná na místě řízení nepopírala, pouze neměla řidičský průkaz.

Obžalované byl trestním příkazem Okresního soudu v Liberci z 29.10.2012, č.j. 34 T 212/2012-25, v právní moci 1.1.2013, uložen i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu dvou let. Tento trest má zapsán do evidenční karty řidiče, vykonán byl 14.9.2014.

Obhajobu obžalované založené na tvrzení o řízení vozidla jinou osobou soud odmítl. Hájila se přesněji předsednutím z místa spolujezdce na místo řidiče po zastavení. Jednak nedává smysl, aby takto jakkoli pomáhala spolujezdci. Za druhé je předsednutí dvou osob dosti náročné a po jistou dobu trvá. Podle výpovědi obou svědků – policistů si jich ani nevšimla, takže by nebyl ani důvod k onomu předsedání. Zejména ji ale na místě řidiče viděli oba policisté a také vystoupila vzápětí po zastavení z místa řidiče. Není proto možné, aby si před vystoupením z vozidla jakkoli vyměnila místo se spolujezdcem. Policisty před zaparkováním neviděla a k jejímu zadržení došlo v podstatě náhodně, lze říci díky osobní znalosti policisty. Nad rámec odůvodnění soud dodává, že není jasné, proč verzi o předsedání nepoužila několik let.

Soud v souladu s rozhodnutím odvolacího soudu se pokusil opakovaně vyslechnout O.G. Jedná se o cizího státního příslušníka, který je oficiálně hlášen na ubytovně ve Vratislavicích nad Nisou, v níž se ale podle šetření policie ČR nenachází. Soud po tomto svědkovi pátral několik měsíců, ale bez úspěchu, sama obžalovaná uvedla, že o jeho pobytu nic neví. Z těchto důvodů tento svědek vyslechnut nebyl.

Soud provedené důkazy zhodnotil jak jednotlivě, tak především v jejich vzájemné souvislosti a rovněž na základě svého vnitřního přesvědčení v souladu s ust. § 2 odst. 5, 6 tr. řádu. Dospěl k jednoznačnému závěru, že obžalovanou ze spáchání žalovaného skutku usvědčují a vylučují, že by jej spáchal někdo jiný nebo by se stal jinak. Soud má i v tomto bodu skutkový stav za dostatečně prokázaný v souladu s citovaným ust. § 2 odst. 5 tr. věta první tr. řádu. Podle názoru soudu nelze akceptovat, aby svědectví dvou policistů mohlo být zpochybněno tvrzením stíhané osoby, když její věrohodnost snižuje několik předchozích odsouzení a řada přestupků na úseku dopravy.

Soud kvalifikoval jednání obžalované jako přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr.zákoníku. Citovaná skutková podstata chrání zájem státu na dodržování rozhodnutí soudů a také státních orgánů, resp. samosprávných orgánů s přenesenou působností, jinak orgánů veřejné moci. Obžalované byla shora citovaným soudním rozhodnutím zakázána určitá činnost - nesměla motorová vozidla řídit, což nerespektovala a vozidlo řídila. Mezi jednáním obžalované a popsáním následkem je jednoznačně dána příčinná souvislost, když

pokračování:

č.j.4T 62/2012-434

následek jsou pouze ve formě ohrožení, jde o tzv. ohrožovací delikt. Z hlediska zavinění se jedná o úmysl přímý podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, protože obžalovaná věděla, že nemá řidičský průkaz a nesmí řídit, přesto jej řídila.

Při ukládání trestu neshledal soud ve prospěch obžalované žádnou polehčující okolnost, ale vzal do úvahy velmi dlouhou uplynulou od spáchání, nadto u bagatelního trestného činu. Obžalovaná přitom průtahy nezavinila a soud musí konstatovat, že je zavinil sám a nelze je jakkoli omluvit. Trest zákazu činnosti uložený shora ve výroku vykonala už v září 2014, rovněž uhradila peněžitý trest uložený stejným rozhodnutím. Spáchala sice trestný čin ve zkušební době podmíněného odsouzení. Jedná se o trest uložený rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze 7.12.2011, č.j. 2 T 112/2011-520, kterým ji byl za přečin vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku uložen trest odnětí svobody v trvání tří let, jehož výkon byl odložen na zkušební dobu v trvání pěti let. Zkušební doba je již téměř vykonána. Soud za tohoto stavu má za dostačující uložení trestu toliko výchovného v souladu s ust. §§ 38 odst. 1 a 39 odst. 1 tr. zákoníku, jak ostatně navrhl státní zástupkyně. Trest byl obžalované za tohoto stavu uložen na dolní hranici zákonné trestní sazby v trvání čtyř měsíců. Výkon trestu byl odložen na zkušební dobu v trvání patnácti měsíců, tedy opět na samé dolní hranici trestní sazby. Zejména vzhledem k době uplynulé od spáchání ji soud považuje za dostatečné k naplnění účelu trestu. Soud pro časový odstup již neuložit trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel. Ostatně uložení tohoto trestu ani nebylo navrhováno státní zástupkyní.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Liberci písemně, čtyřmo. V téže lhůtě nebo ve lhůtě dodatečně stanovené předsedou senátu musí být odvolání písemně odůvodněno. Z odůvodnění musí být patrné, proti kterému výroku odvolání směřuje a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka Liberec. Státní zástupce může rozsudek napadnout ve všech výrocích a je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obviněného. Obžalovaný může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pak pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

V Liberci dne 16.11.2017

Za správnost vyhotovení:
Kateřina Hujerová

Mgr. Richard Skýba v.r.
předseda senátu